

EVANGELIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

1930.

MEGJELENIK KÉTHAVONKÉNT

4. szám.

Az igazságosság.

„És amint akarjátok, hogy az emberek ve-
letek cselekedjenek, ti aképpen cselekedjétek
azokkal” Luk. 6, 31.
és „szeresd felebará-
todat, mint magadat”.
Máté 22, 40. Jézus-
nak eme két mon-
dása összefoglalja az
igazságosság egész
követelményét. Saját
szavainkkal kifejezve,
ez nem jelent egye-
bet, mint, hogy az
igazságos ember nem
igényelheti a maga
számára azt, amit nem
hajlandó megadni
másoknak.

De vajjon mi
szükség lehet az ilyen
életszabályra, mikor
ott van a keresztényi
szeretetnek mindent
magába foglaló fen-
séges elve? Azért,
mert az emberi élet-
nek igen széles terü-
letei vannak, ahová
gyakorlatilag nem vi-
hetjük át a szeretet
gyengéd és erős ér-
zelmet. Míg pl. az
anyát nem kell érvek-
kel rábírnunk, hogy baj-
lódjék gyermekével,
mert ha nem volna alkalma szeretetének sza-
bad folyást engedni, akkor boldogtalannak
érezné magát, addig másrésztől kétségtelen,

hogy vannak emberek, akiktől idegenkedünk,
kegyetlen egyéniségek, akiktől irtózunk, barát-
ságtalan emberek,
akiknek ridegsége
visszataszít. Vannak
faji és nemzeti el-
választó falak, me-
lyeken nem egykönnyen
hatol keresztül a
szeretet ereje; van-
nak művelődésbeli
különbségek, melyek-
nél legőszintébb igye-
kezetünk ellenére is te-
mérdek gyakorlati
nehézségbe ütközik
elméletileg vallott test-
vériségünk. Vannak
kegyetlen és lelki-
ismeretlen gonosz-
tevők, szóval nagyon
sok ember van, aki-
két nem szeretünk.

Nem tudunk min-
denkivel rokonszen-
vezni, de mindenki-
vel szemben igazsá-
gosak lehetünk, így-
formán az igazságos-
ság parancsa, mint-
egy kiegészítő részét
képezi a szeretet nagy
parancsolatának. Fon-
tos tehát, hogy meg-
tudjuk, mit is foglal

magában az igazságosság elve. Mert sajnos
ezzel is úgy vagyunk, mint némely könyvvel, me-
lyet mindenki magasztal, de senki sem olvas.

A farizeusok megkövezték volna, Jézus ellenben felmen-
tette a bűnös asszonyt, mert ő bele tudta magát képzelni
amannak a helyzetébe.

Jézus „arany szabályának” megtartásához elsősorban az szükséges, hogy képesek legyünk beleélni magunkat embertársaink helyzetébe. Csakis így leszünk képesek valakivel szemben megenni azt, amit a magunk számára kívánunk. A tékozló fiút a farizeusok elveszetteknek bélyegezték, Jézus azonban azért mentette fel őt, mert befo tudta magát élni annak helyzetébe. Ugyancsak azért tudta méltányolni az özvegy asszony két fillérjét és Mária drága kenetjének klöntését. Így értette meg, hogy milyen lehet Zakeus élete és hogy mennyire megkönyörkezte Sátán Péter lelkét. Ha a farizeusok a bü-

nös asszony helyébe képzeltek volna magukat. (Ján. 8, 3—11.) mielőtt ítéletet mondtak felette, nem gondoltak volna mingyárt arra, hogy agyon kövezzék őt. Senki sem lehel igazán igazságos, aki nem képes behelyezni magát azoknak lelki világába, akikkel szemben áll.

Másoknak megenni azt, amit magunknak akarunk nem annyit jelent csupán, hogy tartózkodunk másokkal szemben a kiáltó igazságtalanságtól, hogy nem vagyunk kegyetlenek, zsarnokok és a gyengébbek elnyomói, hanem azt, hogy tényleges jóakarattal viseljük felebarátunkkal szemben.

S.

Keresztelő János üzenete.

Isten az ő Fiát az idők teljességében küldte el, mikor a pogányok, de különösen az Isten népe, a zsidó nép, elő volt készítve Krisztus fogadására. A hatalmas római birodalom ekkor élte virágzásának fénykorát, de az istenek liszetele már nem fűzte úgy össze őket, mint valaha. A zsidók a makkabeusok lázadása utáni nehéz római iga alatt voltak és vártak egy szabadítót. Vallási tekintetben a farizeusok és írástudók tanításai és az „atyák hagyományai” uralkodtak. Egy különös ember járta be Paleztina területét. A csendes pusztát kereste fel, hol lelke megismerte Izráel igaz Istenét. Ruhája különbözött Izráel fiainak öltözetétől. Durva teveszőrből készült, mely akkor a legszegényebb öltözet volt. Eledele szintén a legegyszerűbb, különös eledel volt: A keleti nagy sáskából és a vad méhek mézéből állott. Már a külsejénél fogva is a zsidók kíváncsian vették körül ezen egyszerű prófétát. Sok nép ment ki hozzá a pusztába, hogy nézzék őt. (Máté 11, 7—8.)

Ezen prófétának a tanítása és cselekedete még különösebb volt.

Már 700 évvel előbb Isten beszéde Ésaiás által a következőket írta róla: „Egy szó kiált: A pusztában készítsétek az Úrnak utát, ösvényt egyengessetek a kietlenben, a mi Istenünknek!” (És. 40, 3.) és Malakiás írja: „Ime én elküldöm angyalomat, hogy elkészítse az utat szímem előtt. És mindjárt eljön templomába az Uralkodó, kit ti kerestek, és a szövetség angyala, kit ti kívántok. Ime jó, mond a seregek Ura.” (Mal. 3, 1. kath. ford.) Ő az Ur angyala, követe volt, ki Krisztus előtt elkészítette az utat, hogy a zsidó nép elfogadja az Ödvözítőt. Ez keresztelő János, ki a zsidó népet a megtérésre hívta és mondomta: „Térjete meg, mert elközelelt a mennyeknek országa.”

Különös szavak voltak ezek Izráel népének, kik büszkék voltak arra, hogy ők Isten népe és Ábrahám fiainak mondták magukat. (Máté 3, 9.) Szerintük nem volt szükség megtérésre. Ők Jehovát imádták! De János rámutatott bűneikre és „mérgecs kigyók lajzatainak” nevezte őket. Nem félt Izráel nagyjaitól, a farizeusoktól és írástudóktól. Még Heródesnek, a negyedes fejedelemeak is megmondotta az igazat. Készítette Krisztus útját és kiáltotta a népnek: „Teremjete meg a megtéréshez illő gyümölcsöket.” (Máté 3, 8.)

Egy különös dolgot is tett keresztelő János. Akik megtértek és bűneikről vallást tettek, azokat a Jordán mély vizében alámerítette. Ezáltal Krisztus halálát, temetését és feltámadását keresztelő János előre jelképezte. Kik ezen prófeta tanítványai és követői voltak, azok felismerték Jézusban az Istennek bárányát, ki elveszi a világ bűneit. Ő volt a husvétii Bárány, kinek vére által Izráel megszabadult bűneitől.

Keresztelő János az egész zsidó népet akarta elkészíteni Krisztus fogadására, de nem tudta. Munkája azért mégsem volt eredménytelen. Volt egy kis sereg, kik Jeruzsálemben a váltságot várták. Keresztelő János tanítványai voltak Krisztus első tanítványai és kik megkeresztelkedtek János által, azok Krisztus első követői lettek. Isten ezen angyalának tehát sikerült Krisztus első eljövetele előtt az utat és az ösvényt egyengetni.

A megváltás csak Krisztus második eljövetelével lesz teljesen befejezve ezen a világon. Még hátra van Isten országának a felállítása ezen a földön. A Megváltónak lelke gyűjti ezen ország polgárait az ő országa számára és midőn másodszor hatalommal és dicsőséggel eljön, bevezeti őket azon országba, melyért lé-

lekkel és értelemmel imádkoztak, hogy „jőjjön el a Te országod.”

Mielőtt e világ Krisztust fogadhatná, egy népnek az ő dicsőséges második eljövetelet elő kell készítenie. Ezen népnek keresztelő János lelkületével és cselekedetével kell bírnia.

Ésaiás próféta ezen népről is ír az 58. rész, 12. versében. „És megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők alapzatait felrakod, és nevezetel romlás építőjének, ösvények megújítójának, hogy ott lakhassanak.” Keresztelő János csak „Egy szó”, egy ember volt, de itt a próféta „fiad”-ról, egy népről ír. Keresztelő János az izraelitákat készítette elő Krisztus fogadására, de ma egy nép van, kik az egész világon hívják az embereket a megtérésre és Krisztus második fogadására. Ezen nép a régi romokat felelti és az ösvényt megújítja.

Az Istennek van egy háza és egy útja ezen a világon. Az Isten egyházát az emberek az ő tanításai és hagyományai által a hosszú történelmi idők alatt lerombolták. Az ősrégi Isten keresztény egyház hamar homokban hevert. Csak az idők lassú évszázadai és évezredei alatt tudtak egyes jámbor és istenfélő emberek, reformátorok egy-egy alapot felrakni vagy kijavítani. Az egyház állandó reformálása után végre ma megépítették Isten egyházát a magasztosságában és pompájában azáltal, hogy a hármass angyal üzenet népe (Jel. 14. 6–13.) minden emberi ékességtől és hagyományoktól megtisztította azt. Ezen egyház tagjai Isten útján járnak, mely az Isten törvényeivel van határolva.

A zsoltáriró mondja: „A te parancsolataidnak útján járok, ha megvigasztalod az én szívemet! Taníts meg Uram a te rendeléseidnek útjára, hogy megőrizzem azt mindvégig. Oktass, hogy megőrizsem a te törvényeidet és megtartsam azt teljes szívemből. Vezérelj a te parancsolataidnak útján, mert gyönyörködöm abban. (Zsoltár 119. 32–35.) Dávid örömmel járt Isten útján, mert gyönyörködött az Ő parancsolataiban. Isten útja, melyen gyermekeinek járni kell, az Ő parancsolataival van határolva.

A testi ember nem ismer határt. Nem szereti a korlátokat és gyakran átlépi, letaposva az ösvényeket. Talán máris jártunk tiltott úton, hogy célunkhoz könnyebben és hamarabb eljünk. Én már jártam olyan úton, mely egy búza-táblán vezetett keresztül. Bár ösvény választotta el a búzaföldet a törvényes úttól, de az emberek titkon és lassan letaposták ezt az ösvényt és a résen keresztül sikerült a búzaföldön egy utat taposni. Egyszer, mikor már érett volt

a búza és közel volt az aratás, ismét ezen rövid úton akartam keresztül menni. De mi történt? A gazda az ösvényt kijavította és nem tudtam többé keresztülörni a résen. Jobban körütekintettem, hát egy táblát is láttam, a következő felirattal: „Tilos az átjárás!” Nekem sem kellett egyéb! Gyorsan visszatértem az előbbi törvényes országútra és a két ösvény között tovább haladtam az előttem lévő városba.

Az emberek így tettek az Isten városába vezető úttal is. Bár Isten megmondotta, hogy mely út vezet az ő országába, de mégis az emberek úgy vélekednek, hogy minden út Rómába vezet. A gazdag ifjúnak mondta a Megváltó: „Ha be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.” (Máté 19. 17.) A parancsolatok útján járhatott volna, ha Krisztusnak kezét megfogva, az ő segítségével erőszakos lett volna Isten országáért. A gazdag ifjú azonban letért Isten parancsolatának útjáról, mert nem haladt Krisztussal.

A meggazdagodott keresztény egyház sem haladt Krisztussal Isten parancsolatainak útján.

Már Pál apostol írja: „Működik már a törvénszegés titkos bűne.” (11. Thess. 2. 7.) A paradicsomban is titokban jött be a bűn. A sátn nem jött bukott angyal képében, hanem a kígyót használta fel, ki titokzatos úton hazugsággal megnyerte az első emberpárt. Így történt a törvénszegés is a keresztény egyházban. Lassan-lassan eltértek az igaz útról. Titokzatos módon, midőn a kereszténység szunnyadni kezdett, Isten útjának ösvényét letaposták és a törvénytelenység titkos útjára léptek. Isten ösvényét letaposva a kereszténység a saját útján járt és ma azt gondolja, hogy istentisztelet cselekszik, ha az őseik által letaposott titkos útján lelkiismeretfurdalás nélkül járhat. Az apostolok idejében is voltak olyanok, kik a saját kívánságaik után jártak és nem vették tekintetbe Isten törvényét. Sőt hamis krisztusok, próféták és tanítók léptek fel, kik a népet a törvénytelenység útjára vezették. Így történt ez különösen a szombattal. Isten törvényén egy részt csináltak és a vasárnap ünneplésének tiltott útjára léptek.

A vasárnap ünneplésének bizonyítására már a II. században jelent meg Barnabás apostolnak körirata, ki a nyolcadik napot emeli ki, mint ünnepnapot, „melyen Krisztus is feltámadt a halottak közül.” Később Konstantin pogány császár 321-ben kiadta rendeletét, mely szerint alálvalóinak megparancsolta, hogy „a napnak tiszteltreméltó napját” ünnepljék meg. 364-ben pedig az egyház a laodiceai zsinaton

átkot mondott a szombatünneplőkre és kényserítettett mindenkit, hogy szombaton mindennapos munkát végezzen. És má a vasárnap egy régi épület és az Úr szombatja romokban hever. Pedig Barnabás levele egy hamis levél. Konstantin még pogány volt, mikor rendeletét kiadta és a zsinat sem változtathatta meg Isten törvényét, melyet Krisztus sem törölt el. (Máté 5. 17.)

Ésaiás írja, hogy egy nép ösvények megújítójának nevezetik, kik a szombatot is megtartják. Ésaiás 58. 12—13. verse. Ez a nép Krisztus második eljövele előtt készíti az utat és felhívja az emberek figyelmét Krisztus második eljövételére. Ezen nép célja, hogy az embereket a megtérésre, a saját útjuk elhagyására és az Úr parancsolatainak megtartására figyelmeztesse.

Már 1845-ben megalakult azon kis nép csoportja, kik gyönyörűségnek tartották az Úr szombatjának megünneplését. Ezen évben egy

Bates József nevű hajós hajóját eladta, hogy a szombatról szóló evangéliumot hirdesse. Ő adta ki a második szombatról szóló bizonyosságot, az első t. i. a Biblia. Azóta már Isten gyermekeinek ezrei hirdetik a megtérés evangéliumát és hogy Krisztus eljövele a világ ajtaja előtt van. A hármass angyal üzenetet hirdető nép kijavította Isten ösvényét és kiáltja, hogy vissza Isten törvényének útjára!

Keresztelő János népe ma még hirdeti a megtérésnek evangéliumát. Bár ezen nép cselekedete és kiáltása is különös az emberek előtt, mint keresztelő Jánosé volt a zsidó népnek, de lesznek és vannak is kik megértik az evangélium szavát. Szívüket átadják Mesterüknek és Krisztus eljövele alkalmával örülni fognak, mint az öreg Simeon és mondani fogják: „Ez a mi Istenünk, kit mi várunk!”

Legyen ez a te tapasztalatod is, kedves olvasóm!

Danhauser István

Akkor — és most!

11 évi távollétem után beteljesült azon forró óhajom, hogy újra láthassam az én kedves testvéreimet és a régi munkatársaimat Európában.

1898 augusztus havában megérkeztem Budapestre a németországi testvérektől kiküldve, ahol az adventi gyülekezetnek egyetlen tagját sem találtam. Innen hamarosan tovább mentem Kolozsvárra, ahova megérkezve, egyenesen Rottmayer János és neje testvéreknél szálltam meg, akik már egy néhány év óta tagjai voltak az egyházunknak, mert Conradi testvérünk többszöri látogatása által az igazságot tudatta velük. Rajtuk kívül volt néhány érdeklődő is. Innen tovább mentem Nagyszebenre és Fogarasra, ahol szintén hat vagy hét tagot találtam. Később a munka Brassóban is kezdetét vette. Majd Aradot is felkerestem, ahol szintén találtam néhány érdeklődő lelket. A rá következő esztendőben Romániát is meglátogattam, először Bukarestet, ahol egyetlen egy tagot sem találtam, innen Konstanzába utaztam, ahol egy szép kis német gyülekezetet találtam, akik Beszarábiából jöttek át. Várnát is felkerestem, ahol szintén szép érdeklődést találtam. Az első esztendő munkásság után több mint 50 lelket vetünk fel keresztség által. 1904-ben, miután Erdélynek több részén dolgoztam, feljöttem Budapestre, a fővárosba. Az itt munkálkodásom alatt rendszeresen meglátogattam az erdélyieket és folytattam a munkát a déli vidékeken is. Később

Felső-Magyarországon, Egerben, Liptó Szt. Miklóson stb. Mindezekben a helyeken sikerült alapot vetnünk az üzenetnek. A munka előrehaladásával szaporodtak munkásaink is, úgyhogy már 1907-ben megalakítottuk a Magyar-Területet és 1912-ben a Duna-Unió-t. A Duna-Unió magába foglalta a Magyar-Területet, Romániát, Boszniát, Hercegovinát és Bulgáriát. A háború kitörésekor már közel 3000 tagot számláltunk kb. 60 munkással. A háború nem akadályozta meg az Úr ügyének előrehaladását, hanem számos drága lélekkel szaporodott az. A háború befejezése után bizonyos okokból kifolyólag visszatértem Amerikába. Ekkor a munka nemcsak a magyar, hanem a többi nemzetiségűek között is folyt. Kiadóhivatalunk is meg lett alapítva és számos ifjú ment ki a friedensauvi misszióiskolába nemcsak a magyarok, hanem a románok, szerbek és bulgárok közül is.

Igy volt ez akkor!

Most pedig 11 évi távollétem után visszatérve szeretett munkaföldemre, milyen nagy változásokat láthatok! Az elmúlt év augusztus hó elején Prágán, Bécsen és Budapesten át eljutottam Nagyváradra, ahol nagyszámú gyülekezetet találtam egy szép imaházban, amit a testvérek azóta vettek. Innen Aradra menve,

* Helyszűke miatt kihagytuk Huenergardt alyafi útleírásából azt a részt, ahol elmondja romániai, törökországi, görögországi és bulgáriai benyomásait. Szerk

szintén nagy meglepetés várt reám. Évekkel ezelőtt a testvérek száma alig volt 20, ma azonban már nagyszámú közösséghez szólhattam. Temesváron még nagyobb dolgokat is láttam. Ott nagy ünnepet rendeztek a testvérek, mert egy fiatal román házaspár készült, mint első misszionárius Madagaszkár szigetére. Ezen az ünnepen nyújtott kezet az első misszionárius, aki Temesvárra megérkezett 30 évvel ezelőtt, annak a misszionáriusnak, aki most 30 év után külföldre megy. Valóban megható jelenet volt. Temesvárról felkerestük a mi „kincses” Kolozsvárunkat, ahol azóta a legszebb kápolna épült egész Erdélyben. De ami a legnagyobb öröm volt, hogy majdnem 200-ra emelkedett a testvérek száma. Egy péntek este volt, amikor egybegyűltek nemcsak a kolozsvári, hanem a környékbeli testvérek is a nagy ünnepélyre. Feledhetetlen ez az alkalom részünkre. Az első padosorban ültek azok a testvérek, akik már 30 évvel ezelőtt elfogadták az Úrnak igazságát. Sokan hiányoztak a soraikból, akiket a halál ragadott el tőlünk. De lesz ismét viszontlátás! Meglátogattuk a Kolozsvár környéki falvakat is, ahol a testvérek száma már több mint száz. Mindenütt ujjongó örömmel fogadtak bennünket. Valóban tapasztaltuk, hogy a testvéri szeretet erősebb a halálnál. Innen elmentünk dicsőszentmártoni iskolánkba, ahol magyar, román és német nyelveken folyik a tanítás. Ezután a nagyszebeni testvéreket látogattuk meg, ahol szintén szép számú gyülekezetet találtunk. Nagyszebenből Fogarasra, majd végül Vasariba látogattunk el, ahol a régi testvérek közül sokat találtunk még életben, akiket könnyező szemekkel üdvözölhettünk a hosszú távollét után. Az igazság valóban állandó támasza ez életnek. A legnehezebb megpróbáltatások alatt is megálltak a testvérek...

Bulgáriai látogatásunk után az Úr visszavezetett Budapestre. A testvérek programja szerint először Kelet-Magyarországot, Miskolcot,

Egert, Nyíregyházát látogattuk meg, ahol annyira fejlődött a munka, hogy a régi idők már a nyomát sem lehetett találni, különösen Miskolcon ahol szép imaházat is építettek a testvérek. Nyíregyházán szintén egy nagy teremben volt alkalmam a testvérekhez szólni. Ezután Nyugat-Magyarországra vezetett az utam, amikor is először Győrt, majd Nagykanizsát és Kaposvárt látogattam meg, ahol szintén sok új tagot láthattam akiket eddig nem ismertem.

Közben Olson A. V. atyafi, a Déleuropai Divízió elöljárója hívott bennünket, egy Svájcban megtartott téli bizottsági ülésre, ahol felkérték a testvérek a Generál Konferencia részéről, hogy a Jugoszláviai Unió-Misszió vezetését vállaljam. Mi erre készségesen vállalkoztunk abban a tudatban, hogy nagy szükség van ott a segítségre. Belgrádban, Ujvidéken és a szabadkai vidéken már szép számmal vannak testvéreink, nem szólván a többi kisebb helyekről. Innen ismét visszavezetett az Úr Kelet-Magyarország Délkeleti területén át Budapestre, ahol abban a kiváló örömben és előnyben részesültünk, hogy a karácsonyi és újévi ünnepek alatt, minden nap új örömet hozott. Sok örömben részesültünk abban a városban, ahol 17 évet tölthettünk. Elfelejtethetetlen benyomásokkal kaptunk és ha újra eljött is az ideje az elválásnak, az a tudat él bennünk, hogy hamarosan ismét viszontláthatjuk egymást. Utunk most tovább vezet Csehországba, majd Németországba, ahol hajóra szállva Amerikába szándékozunk újból visszamenni, hogy ott a nagy világkonferencián résztvegyünk és hogy július havában újra visszatérjünk Európába a további munkálkodásra.

Igy volt ez most!... Adja az Úr, hogy állhatatosak legyünk mindnyájan és készüljünk el arra a nagy napra, amikor Isten összegyűjti az ő népét a világ minden részéről.

Huenergardt J. F.

B E L M I S S Z I Ó.

E rovatért felelős Zarka Dénes.

A gyülekezet tagjainak egymásközi viszonya.

Az evangélium által összegyűjtött lelkek a földön Isten családját képezik, mely családnak a „feje” Jézus Krisztus. Efézus 1, 22. Véle és az Atyával állandó közösségben élnek hit által,

melynek dicső gyümölcse a teljes öröm. 1. János 1, 3-4. Ez a hit általi közösség azonban az egymással való közösséghez is vezet és az egyes tagokat egymással helyes viszonyba hozza. Hogy milyennek kell ennek lenni és milyen lesz, megtudhatjuk Mesterünk és az apostolok tanításaiból. Két pontot fogunk evégből alább meg-
tárgyalni:

1. „Szeressétek egymást... Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen én is szerettelek titeket.” János 15, 12. Mint az ő szeretett Mesterük, az ő tanítványainak is — bár szegények földi javakban — *gazdagoknak kell lenni az Isten szeretetében.* A szeretetnek, mely a világban oly igen hiányzik, közöttünk gazdagnak kell lenni, egy olyan szeretetnek kell annak lenni, mely „gyöngéd”, „buzgó”, „képmutatás nélkül való.” Róma 12, 10; 1. Péter 1, 22. Ez az egymás iránti szeretet biztos jele annak, hogy az Ő tanítványai vagyunk és Mesterünkkel való rokonságunknak tagadhatatlan jele, aki az övéit „mindvégig” szerette. János 13, 1. Az ő „minden emberi értelmet meghaladó” szeretete kell, hogy az egymás iránti szeretetünk mértéke legyen. Ha ez a szeretet hiányzik, akkor minden munka, melyet Mesterükért végeznek, szemekben értékét veszti. Mindazoknak tehát, akik Jézus követőinek nevezik magukat, szent köteleességük a testvéri szeretetről e világot meggyőzni.

De, hogy vagyunk mi magunk ebben a tekintetben? Ez az egymás iránti szeretet megtalálható-e nálunk? Jézus szeretete másokat el tud viselni, nekik meg tud bocsájtani, értük imádkozik és dolgozik. Inkább engedi előbb magát keresztre feszíttetni, mintsem hogy ezt abba hagyja. Gyűlöletet, haragot, civódást, versengést nem tűr. Ez a szeretet a mennyet hozza le a hideg földre és az együttlétet áldások és örömek forrásává teszi. Ahol azonban ez hiányzik, ott számtalan nehézség támad és az együttlét gyakran elviselhetetlenné válik. Ki tudná azokat a sebeket mind felsorolni, amelyeket a szeretetlenség már ütött! „A szeretet helyett, melynek a gyülekezet tagjai között uralkodni kellene, gyakran a bírálatásnak, ócsárlásnak adnak helyet, amely gyakran a gyülekezeti órák alatt szeretetlen megjegyzésekben és kemény, személyes támadásokban nyilvánul meg. Ilyen dolgokat a prédikátornak, véneknek és a gyülekezeti tagoknak nem szabad eltűrni.” White E. G. Bizonyosságok I. 235. old. Ez megvilágítja előttünk azt, hogy az egymással való közösségünknek jellembeli feltételei vannak, sőt éppen azt próbálja ki. „A te testvéred, akit néked nehéz szeretned, talán Isten előtt inkább szeretett, többre becsült mint te és csak azért lett előtted állítva, hogy nyilvánvaló legyen, ami a te szívedben van. Egy hívő szívében Isten lakik, a szeretet Istene. Ha te Istent nem becsülsz hívő testvéredben, hogyan tudod te Istent szeretni, akit nem látsz?” (Kolb iskola-igazgató életrajza, 529. old.) Törekedjünk tehát arra,

hogy rólunk is elmondható legyen, hogy „mindnyájatokban bővölködik az egymáshoz való szeretet.” 2. Thess. 1, 3.

2. „Legyetek békében egymással.” Márk 9, 50. Isten gyermekeinek az igazság hirdetőinek és a békesség követőinek kell lenni. A békesség evangéliumának hirdetésére vagyunk elhíva. Efezus 6, 15. Az Istennel való békesség és a szívünkben lévő isteni béke a békesség légkörével vesz körül bennünket. És ők szeretik a békét, készek megbékélni mindenkor, hajlandók engedni — ha csak szükséges — anélkül azonban, hogy az igazság alapelveitől és az igazságosságtól eltérnének. Ennek a békességnek az egymás közötti való fenntartása igen fontos, hogy Isten műve bennünk körülöttünk és általunk befejeződjön. A békétlenség, harag és vitalkozások képesek azt, amit évek hosszú során át fáradságos munkával felépítettünk, rövid idő alatt tönkre tenni. „Ha különös jellemtulajdonsággal bíró férfiak, mint a gyülekezet tagjai, összekerülnek, akkor, — hacsak Isten igazsága a jellem éles kiszögéléseit nem enyhíti és készségessé nem teszi — a gyülekezetnek kárt okoznak és az egység és a béke ezen önző és szentségtelen jelleműeknek áldozatul esik.” White E. G. Bizonyosságok I. 235. old. Mivel Isten a békességre hívott el minket, azért „törekedjünk mindazokra, amik a békességre és az egymás épülésére valók.” Róma 14, 19. A békesség egyben az a kötelék is, amely által az egység megmarad. Ha ez azonban el van vágva, akkor Sátán az Úr a házban. Véleménykülönbségek, mindig élesebbé váló ellentétek, megszólások, hátamögölti beszédek, árulás, bizalmatlanság és ehhez hasonló a következményei ennek. A tagok, ahelyett hogy épülnének, annak a borzalmas veszélynek vannak kitéve, hogy egymást „selemészlik.” Gal. 5, 15. Ezt azonban senkinek sem szabad megengedni, azért mindenki „keresse a békességet és kövesse azt.” 1. Péter 3, 11.

Adja az Úr, hogy a mi egymáshoz való viszonyunk az ő akarata szerint való legyen, akkor a megígért áldás nem fog elmaradni, hanem valamennyien tapasztalni fogjuk azt.

Voigt M.

„Ime kiméne a magvető vetni.”

Jézus ezekben a példázatokban Isten országának igazságairól szól. Jézus a magvető. Nem minden mag hozta meg a gyümölcsöt.

SZOMBATISKOLAI MUNKÁS

Angolból fordította: Zeiner A.

1. Lecke. 1930 július 5.

Ninivé bűnbánata.

I. Jónás megbízatása után menekült a kötelesség teljesítés elől.

1. Jónás meg lett bízva azzal, hogy intse Ninivét.

2. Félve a kötelességnek teljesítésétől, Jónás Joppén keresztül a tengerre menekült.

3. Vihar kerekedett és a hajósok sorsot vetettek, hogy meg tudják a bajnak okát, a sors Jónásra esett.

II. Jónás büntetése.

1. Jónás beismerte az ő hüllenségét a kötelesség teljesítéssel szemben és ajánlotta, hogy dobják őt a tengerbe.

2. A hajósok azon voltak, hogy megmenték őt, de végére a szükségétől szorongalva a tengerbe vetették őt.

3. Isten egy nagy halat készített elő, amelyben Jónás három nap és három éjjel feküdt.

4. Fölismerve az Istennek igazságát és imádkozva a szabadulásért Jónás élve kivetített a partra.

III. Újból megbízva, Jónás intette Ninivét.

1. Jónás az új megbízatás alapján Ninivébe ment.

2. Ninivé bűnbánatot tett és az Úr megkímélte a várost, Jónásnak nagy csalódására.

3. Isten megmutatta őt a kegyelemnek szükségességére a tők által, melyet a keleti szél elszáritott.

4. Isten ma is figyelmezteti a világot annak elkövetkezendő pusztulására, hogy bűnbánatot tegyenek.

Jónás.

Amennyit tudunk a próféta felől, hogy Ammítei fia volt Zebulon törzéből és az ő lakóhelye közel esett Názárethez. Körülbelül 850-ben élt Kr. e. és Illésnek kortársa és tanítványa volt. Könyvét maga írta meg és semmiképpen nem fedezi előtünk jellemzői gyöngeségeit, sem hibáit nem mentesíti. Látni a nehézségeket abba a kísértésbe esett, hogy Istentől való megbízatása nélkülözi a bölcsességet. Emberi szempontból céltalannak látszott egy olyan üzenetnek a hirdetése, a bizsaka városnak. Ő elfelejtette, hogy Isten mindentudó és mindenható. Mivel vonatkozott és kértékedett, Sátán legyőzte őt a csüggedésnek lelkevel. Nagy félelemtől megzavartva, felkerekedett és Tarsisba menekült.

Jónás felkerekedett és elindult. Jónás 3. 3.

Egy író azt mondja: „Hála Istennek, hogy van egy visszavezető út! Ezt Jónás megtalálta midőn felhagyott az ő terveivel és alárendelte magát Isten akaratának. Ezt akarjuk tenni mi is. Jónás most már úgy volt kész az engedelmességre, mint azelőtt az engedetlenségre. A kikerült és elhanyagolt kötelesség még mindig kötelesség. Nincs az üzletnek, vagy a gyönyöröknek az a Tarsis, ahová az ember elrejtőzhetne, annak a végtelen szemek elől, akinek szava minden egyes léleknek parancsa és legmagasabb törvénye. Egy ember sem hagyhat föl azzal a hitével, hogy neki meg kell cselekednie Istennek akaratát. Elleheted holnapra, amit a kötelesség mára parancsol néked. Ha jön a holnap gondoljaival, terheivel és kísértéseivel, jóllehet ismét annál könnyebben elmellőzöd azokat újból. Ámde ezzel nem azünik meg az a kötelességünk, hogy Istennek szolgáljunk. Oly kevésbé menekülhetünk az ő parancsai elől, amilyen kevésbé lehet elrejtőzni Jehovának jelenléte és végtelentel mindenhalóságára elől. Csak az engedelmesség által szerezhetjük meg a vele való békességet.

Az Úr egy tőköt szerzett. Jónás 4. 6–11.

Hányszor készült Isten a mi számunkra is egy ilyen tőköt, melynek levelei felfrissítenek bennünket és emlékeztetnek minket az ő gondos szeretetére. A mi féltékenységünk és rossz hangulatunk nem akadályozhatja meg az ő gyöngéd szeretetét. A tők elszáradása keserű kifakadásra bírta a prófétát, aki könny nélkül elviselte volna Ninivének elpusztítását, mivel nem értette meg, hogy Isten elől Ninivé sokkal nagyobb és többet érő volt, mint az ő szemében a tők.

2. Lecke. 1930 július 12.

Izrael Asszir fogságba jut; Uzziásnak vakmerősége.

I. Izrael fogságba jut.

1. Hóaeás Izrael királya szövetségre lépett Suval az Egyiptom-i királlyal, amiért Salmanassár fogságba vitte őt.

2. Salmanassár azután legyőzte Samáriát és egész Izraélt a Média beliek városaiba telepítette le.

3. Izraelnek lázadása Isten ellen a bálványimádásnak legrosszabb szokásaiba vitte be őket, miután a fogságba jutottak.

4. Samáriát újból benépesítették Babilóniából és más keleti országokból származott pogányokkal; ezek összekeverték az ő istentiszteletüket Jehova tiszteletével.

II. Uzziás jogtalanul veszi igénybe a papi előjogokat.

1. Uzziás azt cselekedte, ami helyes volt és az Úr megsegíté őt.

2. Az ő előmenetelében ő felfuvalkodott és háborúra készült.

3. Uzziás papi állásra törekedett és a templomban tömjenezett.

4. A papok ellenállása után belpoklosságba esett.

5. Halála napjáig viselte ezt a bojt és Jóám az ő fia uralkodott helyette.

6. A jó előmenetel sok esetben veszedelmesebb a keresztyén életpasztorátusban, mint a nehéz helyzet és keserű csalódás.

Három vezető ok Izrael és Júda ellen. 2. Kir. 17. 13–26.

Izrael engedetlenségének a teljessége három pontban foglalható össze: 1. Bálványimádás. 2. Engedetlenség a törvénnyel szemben. 3. A próféták és látókok sok figyelmeztetésének a megvetése. Mindezeket súlyosbította az a tény, hogy ők az ellen az Úr ellen vélekzték, aki felhozta őket Egyiptomnak földéről. Mily nagy mértékben súlyosbítja a mi bűneinket is, ha megfontoljuk az Úr Jézusnak félelmét, amelyet ő elszenvedett, midőn megváltott bennünket.

Uzziás híre és felmagasztalása. 2. Krón. 26. 15. 16.

Csodálatos előmenetele annak volt következménye, hogy ő az Urat kereste. Nem azért segítette és áldotta meg őt az Úr, hogy ezzel az ő büszkeségének és dicsőségvágyának szolgáljon, hanem azért, hogy felhívja a pogány népek figyelmét arra a nagy Istenre, aki az eget és földet alkotta és azokban gyönyörködik, akik őt félik és neki engednek. Ezzel megkapták az okot arra a kérdésre: „Miért boldogabbak jobbak és eredményesebbek az izraeliták, mint mi, akik a Baál imádjuk? Menjünk el a Sába királynőhöz hasonlóan és tudakozzuk meg ennek okát.” Így

kapott Uzziás egy nagy alkalmat a missziómunkára, hogy hirdesse Istennek hatalmát. Ő azonban ehelyett büszke és önbizakodott lett és elfelejtette az Urat, aki oly nagyon megáldotta őt. Ő azonban semmiben sem különbözik sok mai férfiútól és nőitől. Egy író azt mondja: „A jellemet a legnagyobb mértékben nem az erőfeszítés, hanem az elért cél; nem a sikertelenség, hanem az eredmény és nem a szűk helyzet, hanem a bőség teszi próbára. Ha a természet valakül el akar ejteni, akkor előbb felemeli, közel a győzelemhez; fülébe súgja a világnak elismerését az ő eredményei fölött, telerakja fényképeivel és leírásával az új-ságokat; fülébe csemet a pénzeszsákokkal és következetesen tudatja vele az ő befolyásának világot megváltoztató hatalmát. Kegyesen reá mosolyog és ezt súgtolja: „szegény haiandó, képes vagy-e most megállni?” hogy jellemének próbáját megállhassa, beküldi őt a jólétnek sötét völgyébe.

És íme belpoklos lőn. 2. Krón. 26, 19, 20.

Uzziás megharagudott, midőn a papok nem engedték meg neki hogy a templomban tömjénezzen. Ugy érezte, hogy neki, mint királynak mindent szabad, amit ő akar. Büszkeségében látszólag elfelejtette, hogy minden eredmény Istentől jön, akinek törvényét ő azzal megrontotta, hogy a templomban tömjénezett. Csakhogy az Isten hamar megállítja az emberi gőgöt. Figyelmeztetést nyertünk aziránt, hogy mellőzzük az önakaratot az Istennek szolgálatában.

3. Lecke, 1930 július 19.

Ezékiás könyörgése; Akház napórája.

I. Rabsaké tenei és Izrael Istene.

1. Mivel Ezékiás hű volt Istenhez, meg lett szabadítva ellenségeitől.
2. Ezékiás súlyos adót fizetett Asszíriának és mégis Rabsaké táborba szállt ellene.
3. Rabsaké az ő eredményeit a bálványoknak tulajdonította.
4. Izrael a királynak engedelmeskedett és nem felelt a dicsekvő felhívásra.

II. Felelet a hitből származó ímára.

1. Ezékiás Isten elé helyezte Rabsakének fenyegető levelét, szabadulásért és kegyelemért könyörgve.
2. Isten azzal felelt, hogy az ugyanaz éjszaka megsemmisítette az asszír sereget és szellette Rabsakének hazatérését.

III. Az Isten gyógyításának és megabárdolásának jele.

1. Ezékiás betegségbe esett, gyógyulásért imádkozott, mire az Isten 15 évet biztosított számára.
2. A megígért gyógyulást az Úr megerősítette azzal, hogy Akház napóráján az árnyék 10 fokkal visszament.

IV. A világias gőgnek megbüntetése.

1. Mikor Babilónia megtudta Ezékiás gyógyulását, követelést küldött hozzá.
2. Megfelelkezve Istennek nagy jószágáról, Ezékiás bemutatja nekik az ő világi gazdagságát.
3. Nyomban Isten üzenetet küldött hozzá, amelyben ítélté és figyelmeztette az ő házának végső romlására.

Bizott az Úrban, Izraelnek Istenében. 2. Kir. 18, 5.

Ezékiás király Ésaiásnak a nagy prófétának befolyása alatt állott. Ő bizott az Istenben és minden ő dolgát ezen bizalom jegyében cselekedte. Jellemző eset, hogy ő összetörte azt a rézkigót, amelyet Mózes a pusztában csináltatott és amelyet azután imádtak. Mikor összetörte, azt annak igazi nevén nevezte, Nehustán, ami azt jelenti, egy

darab réz. Még nagyobb mértékben azonban kitűnt az ő bizalma Sénakheribbel szemben.

A békefeltétel, háromszáz talentum ezüst és 30 talentum arany. 2. Királyok 18, 14.

A régészek megtalálták az asszír leletek közt a följegyzést, mely szerint Ezékiás 30 talentum aranyat és 800 talentum ezüstöt kellett, hogy fizessen. Természetes, hogy a magasabb kritika nyomban fölhasználta az alkalmat annak megállapítására, hogy az asszír jelentés a valódi és hogy a zsidó író az ő nemzeti büszkeségében lejjebb vette az adót 800 ezüst talentum helyett 300-at írt. Később azonban rájöttek arra, hogy Judeában a talentum pontosan annyival nagyobb volt az asszír talentumnál, hogy 800 asszirtalentum megfelel 300 zsidótalentumnak. Így újból a kövek kiállítottak és a bibliai leírás igaznak bizonyult.

Elküldi Tartánt, Rabsáriát és Rabsakét Lákisból. 17—20.

A dicsekvő Rabsaké zsidó szakadár volt. Mint bálványimádó ember ferde világitásban látta Ezékiásnak eljárását midőn a bálványokat lerombolta. Gúnyos hangon előadta, milyen kicsi a zsidó sereg és hogy teljesen lehetetlen nekik fölvenni a harcot az asszír haderővel. Csak egyet nem vett számításba, t. i. Istennek kegyelmét és a mennyei erőforrásokat, amelyek Ezékiás rendelkezésére állottak.

Mialatt a fenyegetések elhangzottak, a nép csendesen hallgatott. Van idő, amikor hallgatni kell és van idő, amikor beszélni kell. Sokkal jobb ha a mi ügyünket Istenre bizzuk és Őtet hagyjuk felelni a velünk szemben elkövetett sértésekre és erőszakosságokra. Ő véghez viszi ügyünket, ha mi minden vonakodás nélkül az ő kezeire bizzuk azt.

Gyógyszerek használata betegség esetén.

White testvérnő írja: „Azok, akik ima által akarnak gyógyulni, el ne mulasszák fölhasználni azon gyógyszereket, amelyekhez hozzájutnak. Nem megtagadása hitünknek, ha felhasználjuk azon gyógyszereket, amelyekkel Isten ellátott bennünket, hogy megszűnlessük a fájdalmat és támogatjuk a természetet a helyreállítás munkájában. . . . Isten egy szavával gyógyíthatja volna meg nyomban Ezékiást; ámde utasítást adott, hozzanak egy kötést száraz fűgét és kössék a kevényre és meg fog gyógyulni.

4. Lecke, 1930 július 28.

Júda babilóni fogságba vitetik.

I. A törvénytisztelet börtönzése.

1. Manassé és az ő fia Ammon gonoszul cselekedtek és Ammont az ő szolgái megölték.
2. Jósias azon volt, hogy reformálja a népet.
3. Az Istennek prófétái az ő uralkodásuk alatt figyelmeztették Izraelt, hogy bűnük minden bizonynyal meglesz büntelve.

II. Jóákin és Jóákim uralkodása.

1. Midőn Nabukodonozor Egyiptom ellen indult, Jóákim az ő szolgája lett.
2. Jeremiás komolyan figyelmeztette Jóákim királyt, hogy mi lesz az elszakadásnak a következménye.
3. A királyt és sok előkelő polgárt fogva vitték Babilonba.

4. Ezek között Dániel is volt és az ő társai.

III. Júda fogsága.

1. Sedékiás Jóákim utóda legyőzetett Jeruzsálemben, minthogy összeesküvést szerzett Babilón ellen.
2. Sedékiás fiai az ő szeméi előtt bűntek meg. Ő maga szeméinek kiszúrása által meg lett vakítva és fogollyá télt.

3. A város és a templom leromboltattak és Sedékiás hívei a fogságba vitettek.

4. Papok és vezetők Riblában ölettek meg.

5. Mily éles ellentét van az egyiptomi fogságból való kiszabadítás és a babiloni fogságba való vitel között, melyek közül az első Isten vezetése mellett történt, a második az Istentől való elszakadás miatt következett be.

Manassé azt cselekedte, ami gonosz volt. 2. Kir. 21. 1. 2.

Idegenül hat, hogy Ezékiásnak a jó királynak oly gonosz fia volt. Csakhogy a fiatal Manassé a zsidó előkelőknek a befolyása alá került, akik az Istentől való elszakadásnak vezetői voltak. Manassé később babilóni fogságba került, ahol a nyomorúságban bűnbánatot tett, mire ismét megnyerte az ő királyságát minden hatalmát abban összpontosította, hogy a bálványozást letörje. Csakhogy ez az ő bűnbánata, bármilyen figyelemre méltó is volt, már túl későn következett be, hogy megmenthette volna a királyságot a sok éveken át folytatott bálványozásnak romboló befolyásától. Sokan megírogatják és elcsesztik, hogy soha többé fel ne keljenek.

A király a tállházban ült. Jeremiás 36. 22.

A kilencedik hónap december havu, amikor néha hó fűdi Palesztinát. Így a melegházban hallgatta a király Jeremiás próféta jóvondóéseit, Isten nem azért küldi szolgálóit, hogy üzenetével tetszést arassanak, avagy hízelegjenek a bűnösöknek. Nem küldi a szabadulásnak, vagy a békességnek üzenetét, hogy a megszentelődés nélkülieket testi biztonságba helyezze. Ehelyett inkább nehéz terheket rak a gonosz cselekvőkre lelkiismeretére, és meletti az ő lelküket a meggyőződésnek éles nyilával. Isten szolgáló alyaljai megértetik a bűnösökkel az illetélenek rettenetes voltát, mélyítik a lélekben a szűkségnek érzetét, hogy a bűnös felkiált: „Mit kell cselekedjem, hogy üdvözüljek?” De ha a bűnös megszegyeli magát és bűnbánatot tett, akkor az Úr a legmélyebb részvétellel kérdezi: „Mit akarsz te, hogy cselekedjek néked?”

Kiszúrták Sedékiás szemeit. 2. Királyok 25. 7.

Sedékiás sorsa igen tragikus. Kiszúrt szemekkel, jáccokkal megköve a hódfű udvarára hurcolták őt, mint annak a népnek képviselőjét, amely nép Isten ellen fellázadt és az ő törvényét darabokra törte. A jó földet, melyet Isten kijelölt, hogy legyen az ő népének hazája, most a legszegényebb nép tartotta már csak kezében. Így végződött a népnek a szakadásu, amidőn királyt kívántak a többi népekhez hasonlóan, amíg eljutottak a legveszedelmesebb bukásba. Isten azonban mégsem hagyta el az ő népét, sőt minden szenvedésükben előkészítette őket a kegyelemnek szövetségére, hogy megtanuljanak járni, a minden fölélt uralkodó Isten útján.

5. Lecke. 1930 augusztus 2.

A hűség gyakorlása. A király álma.

I. A hűség gyakorlása. Kérdések 1-6.

1. Zsidó ifjak a babiloni fogságban. Kérdések 1-3.

a) Nabukodonozor megválasztja Jeruzsálemet. Kérdés 1.

b) A zsidó ifjak kiválasztása. Kérdés 2.

c) A zsidó ifjak nevelése a babiloni udvarban. Kérd. 3.

2. Dániel és társainak elhatározása. Kérdések 4-6.

a) Dániel kiűnik hűsége által. Kérdés 4.

b) Az udvarmester megkedveli Dánielt. Kérdés 5.

c) A hűség jutalma és eredménye. Kérdés 6.

II. A király álma. Kérdések 7-17.

1. A Káldeusok nem tudják megfejteni a király álmát. Kérdések 7-9.

a) A Káldeusok felszólítást kapnak az álom megfejtésére. Kérdés 7.

b) A Káldeusok beismerése. Kérdés 8.

c) A kiáltás parancsa. Kérdés 9.

2. Dániel megfejti az álom értelmét. Kérdések 10-12.

a) Dániel kéri Istentől az álom magyarázatát. Kérd. 10.

b) Dániel magasztalja Istent a kijelentésért. Kérd. 11.

c) Dániel megdicsőíti Istent a király előtt. Kérd. 12.

3. Az álmok kép kinézése és értelme.

a) Az álomban szemlélt kép. Kérdés 13.

b) Annak értelme. Kérdés 14.

c) A király elismeri Isten fensőbbiségét. Kérdés 15.

d) Dániel és társainak megjutalmazása. Kérdés 16.

6. Lecke. 1930 augusztus 9.

Egy büszke király megalázása.

I. Nabukodonozornak Isten magasztaló rendeleto. Kérdések 1. 2.

1. Nabukodonozor bizonyosságot tesz a csodatévő Istentől. Kérdés 1.

2. Nabukodonozor megalázta a húsz komencia történetében, hogy Isten beleszól az emberek sorsába. Kérd. 2.

II. Nabukodonozor újabb álma és annak beteljesülése. Kérdések 3-9.

1. A békességben élő király nyugtalanító álmot lát. Kérdés 3-9.

a) Hivatja a Káldeusokat. Kérdés 3.

b) Hivatja Dánielt. Kérdés 3.

c) Elmondja Dánielnek az álmot. Kérdések 4-6.

d) Dániel megfejti az álmot és tanácsot ad. Kérdések 7. 8.

e) Nabukodonozor kígyógyulván, a jóvondó beteljesülésekképpen rájövő örültségből magasztalja az Istent. Kérdés 9.

III. Belszár lakomája és Babilon vége. Kérdések 10-17.

1. Kézírás jelenik meg a falon. Kérdések 10-16.

a) Belszár megszenteltleníti a templom edényeit. Kérdés 10.

b) A bölcs nem képesek megfejteni a falon megjelenő írást. Kérdés 11.

c) A király tanácsa. Kérdés 12.

d) Dániel fejteti szab. Kérdés 13.

e) Dániel megfejti a kézírást. Kérdés 14. 15.

f) A király teljesíti ígését. Kérdés 16.

2. A médek és perzsák elfoglalják Babilont. Kérdés 17.

7. Lecke. 1930 augusztus 16.

Eszter királyné napjaiból

I. Vásti királyné eltaszítása és Eszter kiválasztása. Kérdések 1-7.

1. Vásti királyné megvesztette lesz. Kérdések 1-3.

a) Ahassverus a 180 napig tartó ünnepek után 7 napos ünnepélyt rendez a főváros lakosai számára; ugyanakkor Vásti királyné is ünnepélyt tart. Kérdés 1.

b) Vásti vanakodik megjelenni a király ünnepségén. Kérdés 2.

c) A király büntetésre eléri Vástit. Kérdés 3.

2. Eszter királyné lesz. Kérdések 4–7.

a) A nagy lány nézőn Eszterre, Mardokeus nevelt leányára esik a király választása. Kérdés 4.

b) Eszter előkészítő éve a palotában. Kérdés 5.

c) Mardokeus lefed egy, a király életére törő összeesküvést. Kérdés 6, 7.

II. Mardokeus felmagasztalása és Hámán megalázása. Kérdések 8–16.

a) A nagy méltóságra emelt Hámánnak Mardokeus megalagadja a tiszteltetést. Kérdés 8.

b) Hámán tanácsára a király elrendeli a zsidók kiirítását az egész országból. Kérdés 9.

2. Eszter közbelépése megakadályozza a gyilkos terv végrehajtását. Kérdések 10–14.

a) Mardokeus és a zsidók gyásza. Kérdés 10.

b) Mardokeus tudója Eszterrel az eseményekről. Kérdések 11.

c) Eszter enged Mardokeus rábeszelésének. Kérdések 12, 13.

d) A király barátságosan fogadja Esztert. Kérdés 14.

3. Mardokeus magas tisztágra emelik. Kérdés 15.

a) A király elméje egy álmalan éjszakán.

b) Akaratlanul is Hámán javasolta Mardokeus megaláztatását.

c) Hámán rossz sejtelmekkel telve jelenik meg a királyné lakomáján.

4. Hámán kivégzése. Kérdés 16.

a) Eszter megjeleníti a királynak Hámán gyilkos tervét.

b) A király halálra ítéli Hámánt és a Mardokeusnak készített tóra eskasztatja fel őt.

III. A zsidók megmentése. Kérdések 17–19.

1. A zsidók érdekében kibocsátott védelmi rendelet től adása. Kérdés 17.

2. Mardokeus szerepe élete utolsó éveiben. Kérd. 18.

3. Isten idejekorán érkezett segítsége, az utolsó idők népe megmenekülésének a példaképe. Kérdés 19.

~*~

8. Lecke. 1930 augusztus 23.

Visszatérés a fogságból.

I. A megjövendölt fogságbahurcolás. Kérdés 1. 2.

1. A fogságbajt. okai. Kérdés 1.

2. A fogság meg. endült ideje. Kérdés 2.

II. A megszabadít. eszköze és az elő aereg visszaterése. Kérdés 3–7.

1. Cyrus perzsa király mint Isten eszköze. Kérd. 3. 4.

a) Rendelettel bocsátott ki a zsidó visszatérők támogatása érdekében. Kérdés 5.

b) A király ajándéka a visszatérőknek. Kérdés 6.

2. A visszatérők első seregének száma. Kérdés 7.

III. A templom építése nehézségek közepette. Kérdések 8–20.

1. Elsősorban új ollárt építettek a réginek helyén. Kérdés 8.

2. Ünnepe az alapkövetésnél. Kérdés 9.

3. Az ellenség felkinált segítségének visszautasítása. Kérdés 10.

4. A nép ellenséges magaviselete az építőkkel szemben. Kérdés 11.

5. Az ellenség ártózkodásával elérte, hogy Artaxerxes beszüntette az építkezéseket. Kérdés 12.

6. Aggeus és Zakariás által bátorított Józsué és Jerubábel ismét megkezdik a munkát. Kérdés 13.

7. Isten szolgálói bebizonyítják Dáriusnak, hogy a templom építését Cyrus rendelte el. Kérdés 14, 15.

8. Dárius újabb parancsot ad az építésre. Kérd. 18, 17.

9. Ezsdrás Artaxerxes rendeletével Jeruzsálembe érkezik, megszervezi a munkát és helyreállítja a törvényt Izráelben. Kérdés 18, 10.

10. Ezsdrás kifejezi határait. Kérdés 20.

Megjegyzés.

Tartsunk ki az Isten művének építésénél egészen annak befejezéséig. Ne nyugodjunk addig, míg ifjaink és leányaink hűséges és engedelmes építőmunkások nem lesznek, hogy így a mű befejeződjék és Jézus az ő népet az örök életre vezethesse.

Aminl a jeruzsálemi templom építése számtalan nehézség és megpróbáltatás közepette ment végbe, úgy az Isten műve építőinek is számolniuk kell az ellenség cselvetéseivel, irigységével, sőt nyílt ellenségeskedésével is.

~*~

9. Lecke. 1930 augusztus 30.

Jeruzsálem falainak újjáépítése.

I. Ezsdrás előkészíti a népet. Kérdések 1–6.

1. Az ő személyisége.

2. Megfigyelése.

3. Imája.

4. Műve.

II. Nehémtás felépíti a város falait. Kérd. 7–15.

1. Részvétel Jeruzsálem sorsában.

2. Előkészületei a munka számára.

3. A falak felavatása.

Az I. főponthoz: Mielőtt megtörténhetett volna a nép külső helyreállítása, előbb bensőleg kellett erre előkészíteni. Ezt a munkát az irástudó Ezsdrás Mózes törvénye által végezte el. Mint Áron főpappnak közvetlen leszármazottja, mint Artaxerxes király kegyeltje és mint az élő Isten szolgálója valóban ő volt erre a legalkalmasabb.

Mély benyomást gyakorolt rá azon megfigyelése, hogy Izráel összekeveredett a pogányokkal. De mielőtt bármilyen rendszabályhoz folyamodott volna, komoly imában Istenhez fordult. A saját részéről történi egyéni előkészület záloga volt annak, hogy a nép érdekében magára vállalt műve sikerrel fog járni. Csakis Isten közreműködése folytán lehetett elérni azt, hogy a nép kész volt a pogány kapcsolatok feladására.

Az II. főponthoz: Nehemiás igen kényelmes és fontos állást töltött be a király mellett. Ennek dacára mégis mélyen megrendítette őt, midőn hallott Jeruzsálem szegénységéről. Ezsdráshoz hasonlóan ő is imában fordul az Úrhoz és elpanaszolja neki bánatát; emellett azonban gondolkodott a segítség módjain is. Midőn a királynál elérte célját és Jeruzsálembe érkezett, elsősorban a romokat tekintette meg és azután megbeszélte a dolgot az ő Istenével. Csak ezek után lépett a nép elé és bátorította őket a munka folytatására. Ilyen körülmények között nem is maradhatott ki az eredmény.

Az ellenséggel való küzdelem közepette sem mulasztotta el Nehemiás az imát; nem volt hiány az ő személyes bölcsesség, és állhatatosságban sem; valamint előkészületeket tett a szükséges ütközet megvívására is. Így ezután lehetett folytatni és dicsőségesen befejezni a művet.

Az „Evangéliumi Munkás” 1930 4. sz. hirdetés melléklete.

Hirdetéseket csak a pénz előzetes beküldése mellett fogadunk el, mely postautalvánnyal vagy befizetési lappal (p.-tak. pénztári számla 27032) történhet a pénz céljának pontos megjelölésével.

Állás hirdetések. Állás keresők: soronként 15 fillér. A legkisebb hirdetés (legalább 5 sor) 75 fillér. Állásajánlók: soronként 20 fillér. A legkisebb hirdetés 1 pengő. Vastagabb írás ára kétszeres. Az álláskeresők azonnal azombatra számítanak.

Üzleti hirdetések. Soronként (3 mm magas 42 mm széles) vagy annak helyéért 20 fillér. Kevés szöveg változtatásnál háromszor megismételt hirdetésnél 10 százalék, többször megismételttel 20 százalék engedmény. Üzleti hirdetéseket csakis győlekezők tagjainktól fogadjunk el, de ez csak az előjáró által igazolt győlekezői ajánlat alapján.

Az 5. szám számára a hirdetésfelvétel végső határideje augusztus 1.

Itt van az alkalom mutassuk meg a lelvéri együttérzést. Állandóan kapható

Cócus-zsír fehér
1/2 kg-os csomagban kg 2.70 P

Coccus-vaj sárga
1/4 kg-os csomagban kg 2.70 P

Száraz házi-szappan
kg 1.40 P

Legkevesebb 5 kg lehet a rendelés. Szállítási költség nincs. Ingyen csomagolás, utánvétellel. Szállítok az ország bármely szébe. Kérem a magyarországi testvéreimet megadásaikkal állandóan pární. Fuchs Dezső.
Gyula, Vida uca 5.

Mezőgazdasági családnek évesnek, vagy hónaposnak. Testvérekhez elmegyek az ország bármely részére. Cím: Algyő Újtelep 63. Csongrád megye.

*Fehér, virág-
dísszel ellátott
falimondatok
netto*

30 filléres

*árban kapha-
tók a kiadó-
hivatalban.*

REGGELI DICSÉRET 1930.

Kedves füzetünk az idén Jézus életén vezet bennünket keresztül. Hiszszük és reméljük, hogy áldásul lesz fiatalágunknak és idősebb testvéreinknek is. Szerezzétek be és tanulmányozzátok válogatott szövegeit reggelről reggelre, dicsérve Istenünket a mindennap megújuló kegyelemért.

A fennmaradt néhány példányt leszállított árban adjuk el.

Ára 50 fillér.

„Az Idők Jelei”

1929-es

évfolyama izléses vászonkötésben kapható.

Ára netto 3 pengő.

Csak néhány példány van raktáron, ezért aki igényt tart rá, minél előbb küldje rendelését a kiadóhivatalba, esetleg a traktátflók útján.

Korunk és a világ sorsa

címen megjelent Spicer atyafi összefoglaló műve. Úgy tartalma, mint kiállítása igényt tarthat a legkényesebb izlés kielégítésére is.

Egyetlen testvérünk könyvtárából se hiányozzék ezen értékes könyv!

Ára bőrkötésben 20 pengő

vászonkötésben 12 „

papírkötésben 9 „

Testvéreknek saját használatra 40% engedmény.

Tapasztalatok és látomások

című, White testvérnők által írt könyv raktáron lévő példányait egy pengőért – testvéreknek saját használatra 60 fillér – kiárusítjuk.

A kiadóhivatal.

Megjelentek az új traktátok:

Higgyetek Istenben (8 oldal)	10 fillér
Viszontlátás az örökkévalóságban (8 oldal)	10 „
Jöjjön el a te országod (12 oldal)	20 „
Mi jót kell cselekednem (16 oldal)	30 „
A Szentírás eredete (16 oldal)	30 „
Törvény és evangélium (24 oldal)	40 „
Krisztus szenvedései (40 oldal)	60

Megrendelhető a gyülekezeten keresztül a kiadóhivatalnál.

Ezek azok az akadályok, amikkel találkozunk az evangélium hirdetése közben. Sokan menének Jézushoz, de azt mondják: „Ki hengerítse el nekünk a követ...” Az ilyen köveket sokszor kell nekünk elhengeríteni kint a misszióterületeken, s ezek a kövek többek között az anyagi nehézségek, amivel nekünk meg kell

munkal, amit a legutóbbi konferencián tettünk. „hűség az adakozásban” megadhatjuk. „Elmegyek házádba égő áldozatokkal, lefizetem neked fogadásomat, amelyeket ajkaim ígértek és szájam mondott nyomorúságomban.” Zsolt. 66, 13. 15. „Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból vagy kényszerűségből, mert a

Az ez évl

ÖNMEGTAGADÓ HÉT

augusztus 3-tól 9-ig tart.

Hogy az evangéliumi feladatunknak megfeleljünk, — Istenünk igéjét az egész világon hirdetni — az e heti jövedelmünket e célra adományozzuk. Kérünk benneteket, hogy akit szíve indít, segítsen a cél elérésében.

Az Unió Belmisszió osztálya

küzdünk. Sokszor kell hívásokat visszautasítani, és törzseknek kérését, hogy „adatok tanítót” nem tudjuk teljesíteni, mivel nincs hozzá meg az elegendő anyagi erőnk. Kihez forduljunk? Istenhez imáinkban és hozzájuk kedves Testvérek kérésünkkel. Segítsetek az Úr országát építeni! Most van egy alkalom, midőn fogadal-

jókedvű adakozót szereti az Isten.” 2. Korinthus 9, 7. „Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségteket az ő gazdagsága szerint dicsőségesen, a Krisztus Jézusban.” Fil. 4, 9.

Ki segít az Úr művét építeni? Remélem, hogy erre mindannyian lelkesen mondjuk: Ilt vagyok Uram, küldj engem! Zarka D.

S Z O M B A T I S K O L A .

E rovatért felelős Zarka Dénes.

Ismétlés.

„Az ismétlés a tudomány atyja.” A leckék ismétlése szükségszerű kiegészítése az osztálytanításnak. Célja, hogy a nyert gondolatokat megerősítse, és egységet teremtsen az egész szombatiskolában.

Hogy az ismétlés célját el ne veszítse, szükséges a következő pontokat figyelembe venni:

1. Ismétlés szükséges, hogy az legyen amint a neve is mondja, ismételni azt, amit már tanultunk. Érthető, ha az ismétlő újat érdekeset szeretne hozni. Ilyenkor olyan kérdések lesznek feltéve, amikre senki sem tud választ adni. Ezáltal a testvéreknél bizonytalanság és félelem keletkezik, épp annak az ellenkezője, aminek az ismétlés által kellett volna létrejönni: biztonság és öröm.

Úgy maradjunk meg az ismétlés átvételénél annál, amit az osztályban tanultunk.

2. Az ismétlésről fődolog a vezérgondolatot kifejteni. Ezen múlik az ismétlés eredménye. Ezért nem veheti át akárki az ismétlést.

Az ismétlés főkélléke a helyes kérdések feltevése. Ezért nem szabad általános kérdéseket feltenni, mert a felelet is általános lesz.

Ilyen esetben azután az ismétlő azt a megjegyzést teszi: „Az helyes, de én most nem azt gondolom.” A kérdést úgy kell feltenni, hogy arra csak egy választ adhassanak. Jó ha az ismétlő a kérdéseket már előre magának felírja. Ha észreveszem, hogy kérdéseimre sokféle választ lehet adni, akkor azt úgy fogom átala-
kítani, hogy csak az elvárt választ kaphassam.

3. Az ismétlésnek rövidnek kell lenni. Ha a két pont szerint történik, akkor 10 perc elegendő lesz. Ha a szombatiskola vezető nyugodt és hivatásának magaslatán áll, akkor oda tudja nevelni tanítót, hogy ezt az időt betartsák. Legtöbb esetben az ismétlő egyszerűen olvassa a leckeiből a kérdéseket. Ez helytelen. A leckét összevonva, kérdéseinket a főgondolat körül csoportosítják.

4. Az ismétlés nem prédikáció. Ezért mindjárt kérdéssel kell megkezdeni, kérdéssel folytatni és kérdéssel be is fejezni.

5. Kisérelj meg a tanítói főgondolat mellett egy gyakorlatit is kiemelni, ami cselekedetre készíteti a testvériséget. Különböző tanulmányunk olyan lesz, amelynek gyümölcseit nem szedhetjük le.

„Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek ha cselekszitek ezeket.” Zarka D.

I F J Ű S Á G .

E rovatért felelős Zarka Dénes.

Ifjúsági ünnepélyek áldásai.

Életünk tele van célkitűzésekkel, majd tervek lefektetésével, amelyeket azután igyekszünk véghezvinni. Ezek jellemzik valamennyiünknek életét. Vágyaink, céljaink eléréséért mindent igyekezünk megtenni. S ha azokat elértük, mikor azt hisszük, hogy minden vágyunk és minden célunk megvalósult, azt vesszük észre, hogy új célok, új vágyak vannak szemünk előtt. S ismét küzdünk céljaink eléréséért, hogy azután újból ezt folytassuk ismét előlről.

Ifjúságunkra ez különösképpen vonatkozik. Egy ifjú élete tele van örömteli vágyakkal, célokkal. Azokért küzd, harcol. Közösségünk ifjúsági csoportjai segédkeznek akarnak nyújtani

tagjainknak az eredményes ifjúkori életre. A tevékeny munkával való célélérésre csoportjaink kebelén belül nagy szerepe jut ifjúsági ünnepélyeinknek. Mi is a célja az ünnepélyeknek? Ifjúságunkat céltudatos munkára ösztönözni, önállóságra nevelni. Szorgos előkészület folyik már a csoportban az ünnepély előtt egy-két hónappal. Minden egyes tag érzi, tudja, hogy a csoport készül, dolgozik, a sok igyekezet egy közös célra irányul, hogy az ünnepély sikerült legyen. Minden tagnak különös munka jut osztályrésztül. Akik nyilvánosan szerepelnek, azok Isten segítségével igyekeznek szerepeiket az ünnepélyen áldásossá tenni. Aki nekik ilyen szerep nem jutott, azoknak is alkalmuk van a magukét megtenni, vagy vendégek elfohtalával, vagy az ünnepély

sikeréért való egyéb igyekezettel. A csoport minden egyes tagja dolgozik, minden egyes tag érzi, hogy egy mértföldkőhöz ért a csoport, mikor ünnepélyét megtartotta.

Azonban nemcsak ifjúságunknak különös áldása az ünnepélyek rendezése, hanem gyülekezeti felnőtt tagjainknak is. Minden egyes igyekszik ezt az alkalmat úgy kihasználni, hogy ismerőseit és rokonait meghívja, hogy az örökkévaló Evangéliummal egy ilyen ünnepélyes alkalommal megismertesse. Az egész gyülekezet dolgozik és imádkozik egy estének az áldásaiért. De milyen lélekmentő szerepe van a fentiekén kívül ünnepélyeinknek? Ezenkívül, hogy sokakat ismerek, akik ezen alkalommal ismerték meg először az igazságot és ma gyülekezeti tagjaink közé tartoznak. Van még egy különös célja ünnepélyeinknek. Szerepeltessük ünnepélyeink alkalmával a kicsinyeket is, (5—8 éveseket) kiknek világi szülei vannak. Szavaltassunk velük! Szerepeltessük őket párbeszédeinkben! Megnyerjük az ő szívüket és megnyerjük szüleiket is, akik örömeit jönnek el hozzánk, ahol gyermekeik szerepelnek. Akiket nem tudunk közvetlenül elérni az igazság számára, azoknál kíséreljük meg azt közvetett módon — gyermekeik

által. Ismerek több olyan testvérünket, akik gyermekeik ily módon való szerepeltetése által jutottak el az igazságnak megismerésére. Az elmúlt évben egy idegen kisleány jött el a gyermekiskolánkba. Szerepet kapott az ünnepélyünkön. A próbákra édesanyja hozta el őt hozzánk, aki az ünnepélyen volt jelen először gyülekezetünkben. Ma az igazságot követi. Több ilyen esetet tudnék felsorolni, amely mind csak azt mutatja, hogy ünnepélyeink a lélekmentés nagy szolgálatában állanak. Ünnepélyeink nem zavarják nyilvános előadásainkat, mert hiszen ily alkalommal mindég sokkal több idegent tudunk elhozni, mint különben.

Nem akarom megemlítetlenül hagyni az erkölcsi eredménnyen kívül az anyagi sikert sem. E sorok írójának ifjúsági csoportja az évenkénti ifjúsági ünnepélyekkel szép összeget tudott gyűteni a gyülekezeti munka javára.

Tartsunk ünnepélyeket! Adjunk alkalmat ezáltal is csoportjainknak a különösképpen együttmunkára. Adjuk meg mindenkinek az ilyen alkalmakkor azt a tevékenységet, amely őket az önállóságban neveli, és az együttmunkában fejleszti. Az Úr áldja meg az ő ifjúságát és ünnepélyeit is.

Jenik Gyula.

K Ö N Y V E V A N G É L I S T A .

E rovatért felelős Wicklein Alfréd.

Az Úrért végzett munka nem hiábavaló.

Az Evangeliumi Munkás folyó évi első számában Kollmann M. testvérnő a fenti cím alatt közölt tapasztalatában említi, hogy egy nyári napon milyen hiábavalónak látszott előtte a csekély eredménnyel járó iratterjesztés egy faluban. Az igazi eredmény azonban csak később mutatkozott meg, mert éppen az elterjesztett néhány írat útján találták meg egyesek az igazsághoz és az Úr gyülekezetéhez vezető utat.

Kedves könyvevangélista testvérnőnk már néhány hónapja a földben nyugszik, a mi Urunk megjelenéséig, aki majd akkor megadja jutalmát hűséges munkájáért.

Dacára annak, hogy Kollmann testvérnő testileg állandóan gyengélkedett, a munkaidő kihasználásában példakép volt mindaddig, amíg betegsége ágyba nem döntötte őt.

Alulírott meglátogatta őt folyó év február

hó 24-én Nyíregyházán, amikor K. testvérnő leszámolt már az élettel, de azért szilárd hitet tanúsított az Isten és a Megváltóval szemben. Április 3-án pedig nyugodtan elszenderült az Úrban. Azon lelkek közül, kiket ő ismertetett meg az igazsággal, egy fiatal atyafi foglalta el az ő helyét a könyvtárusításban. Utolsó megbeszélésünk alkalmával azt hangoztatta, hogy szeretne még tovább dolgozni. Egyetlen vágya volt, hogy mint könyvevangélista dolgozhasson.

K. testvérnőől idézett gondolat a korinthusi levélből: „Az Úrért végzett munka nem hiábavaló!” bizonyára igaz. De ugyanilyen nagy igazság az ősz János apostolnak Patmos-szigeten adott ihletett ige és a Jelenések könyve 14. fejezetének 13. versében: „És hallék az égből szót, amely ezt mondja vala nékem: Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól és az ő cselekedeteik követik őket.”

Wicklein A.

Ne csüggedj el!

Az ördög vajmi gyakran megkísérli, hogy Isten gyermekeit elcsüggesse, úgy mindennapi munkájukban, mint Isten szolgálatában. Ilyenkor szükség van arra, hogy az ember újból erőt merítsen az Úrban, mert tudja, hogy a hűséges munka meghozza a maga jutalmát. Nemrégiben a kövelkezőket írta egy könyv-
evangélista, akinek ugyanolyan nehézségekkel kell megküzdenie, mint más embereknek:

„Szentelj egyszer időt egy kórház meglátogatására, menj keresztül az összes osztályokon és lásd, hogy mennyire szenvednek az emberek. Egyéb intézeteket is meglátogathattok; a fogházakat, ahol szenvedő férfiakat, nőket és fiatalbereket találtok, akik Krisztus nélkül vannak. Atyámfiai, én hálás vagyok mindazért, amit Jézus énértem tett és még naponként tesz! Leveleitekből és kimutatástokból, mintha olykor-olykor csüggedéat olvasnék ki. Mi ennek az oka, atyámfiai? Hiszitek-e, hogy nehéz munkátok van? Ha így gondolkoznál, akkor foglald el egy időre valamelyik utcaseprő helyét, aki csekély bérért 10 óra hosszat végez nehéz munkát. Menj el a piszkos gyárba és lásd meg, hogy rövid idő alatt mennyire kedved ellen lesz az a munka. Nemrég mondotta egy ember nékem, hogy nemcsak ruházatát és cipőjét, hanem testét is roncsolják a savak és ő mégis kénytelen csekély bérért ott dolgozni. Az egyik örültek házában tevékenykedő ápoló felesége azt mondotta, hogy férjének el kellene hagynia állását, mert idegeire megy, de mégsem hagyja el. Egy rendőr említette nekem, hogy szolgálatát nem szívesen végzi és a revolvert is csak kényszeredetten viseli, de úgy gondolta, hogy valamit csak kell tennie, hogy megkeresse az életfentartáshoz szükségeseket. Egy földműves azt mondotta, hogy fel kell hagynia a munkával, mert nehéz munkája dacára sem keres semmit. Az egyik tanító pedig azt állította előttem, hogy az ő munkája lassanként megöli őt. Minden esztendőben le akart mondani hivataláról, de végül mégis meggondolta magát és újból kísérletet tett. Egy konyhakertész arról panaszkodott előttem, hogy a nagy forróság lassanként egészen tönkre fogja őt tenni. Az egyik kohómunkás mondotta, hogy munkája miatt lassanként elveszíti szemevilágát. Az egyik selyemgyár löbb munkása azt mondotta, hogy a belélegzett sok portól krónikus torokbántalmakat kapnak és mégis tovább dolgoznak. Egy villamos kalauz azt mondotta, hogy munkája annyira

egyhangú, hogy szeretne elmenekülni onnét, de mégis marad, mert dolgoznia kell. Egy titkos rendőr azt mondotta, hogy az ő munkája alantas jellegű, mindenkinek ellenségévé lesz és bármikor számíthat arra, hogy meggyilkolják és mégis el kell látnia munkáját. Nos, kedves atyafiak, én még sokakról beszélhetnék, akik nem szívesen veszik munkájukat és inkább valami mást szeretnének tenni. Ahová csak megy az ember, mindenütt elégedetleneknek látszanak az emberek.”

Úgy látszik az elégedetlenség a levegőben van.

De mi, akik Jézusért dolgozunk, erőt és szívőkességet akarunk tőle kérni, mert jól tudjuk, hogy azon munka, melyet érte végzünk, egykor nagy jutalmat fog hozni számunkra.

K. A. O.

Tapasztalatok Németországból.

Kik könnyek közt vetnek, örömmel aratnak.

Midőn én néhány atyáfiával csaknem eredménytelenül dolgoztam egy helyen, az Úrhoz fordultam áldásért. Estefelé járt az idő, midőn az egyik ajtó elé érkeztem. Egy hölgy, kitől bebocsájtást kértem, azt mondotta nékem, hogy édesanyja beteg, ezért hát nem engedhet be engem. Azt válaszoltam neki, hogy éppen a beteg embereket látogatom meg szívesen. Így aztán odavezetett engem a beteg ágyához, ahol elmagyaráztam a „Jézushoz vezető út” tartalmát. Erre az öreg asszony megkérdezte, hogy a Megváltó el fogja-e fogadni még őt is, mire én biztosítottam arról, hogy a Megváltó mindenkor örvend annak, ha a kereső lelkek hozzá jönnek. Még néhány bibliaverset olvastam fel neki, azután imádkoztam vele. Anya és leánya azonban többet óhajtott hallani az igazság felől, ezért később többször ellátogattam még hozzájuk. Azután átadtam őket az egyik prédikátornak. Előbb a leány, később pedig az anya lett megkeresztelve, aki pedig már több mint 80 esztendő. Örül annak, hogy ebben a korban még alkalma nyílt az igazság megismerésére; most már, ha jönne is a halál, szívesen fogadná azt, tekintve a feltámadásba és a mennyei Jeruzsálembe vetett reménységét. Azóta már leánya is megnyert egy lelket a Megváltó számára.

Kunisch Fr.

„Örvendezetek Istennek, a mi erősségünknek.“

(Zsoltár 81, 2.)

Nem egy lelket megragadótt, megvigasztalt, felbátorított, sőt meg is nyert már az ének. Egyik munkatársammal rőttem a hosszú útát egy erdőn keresztül, hogy eljussunk munkahelyünkre. Ezen időt adventi énekek éneklésével töltöttük ki. Ekkor messziről egy bennünket nézegető asszonyt vettünk észre. Midőn elértük őt, ezt mondotta: „Már félóra óta állok itt és hallgatom az éneket, amely egészen másként hangzik, mint a közönséges dalok.“ Odaszólította férjét, aki fát vágott bent az erdőben és nekünk most alkalmunk volt szólni előttük az igazságról. Az asszony azután bekísért bennünket a faluba. Midőn érdeklődtünk, hogy merre van a szálloda, meghívott bennünket magához szállásra. Nappal árusítottunk, esténként pedig mintegy 20 hallgató előtt bibliaórát tartottunk. Ezen embereket az asszony hívta meg. Újból és újból kellett énekelnünk előttük. Az egyik éneket le is kellett írunk számukra. Mielőtt eltávoztunk volna a faluból, búcsúzóul még egyet kellett énekelnünk. Bizony nem egy könnyező szempárt lehetett látni! Később egy prédikátort küldtünk erre a helyre: és ma már szépszájú lélek követi közülük Jézust. Mindennek alapját pedig két örvendező könyv-
evangélista éneke vetelte meg. Jól mondja a német költő:

„Ottan bizvást lepihenhetsz, ahol énekelnek
Mert a gonoszok nem énekelnek.“

Kanzók J.

„Gyönyörködjél az Úrban, és megadja... szíved kérését.“

(Zsoltár 37, 4.)

Egy ház elé érkezve, nagy kutyát vettem észre a kapu mögött. Félelmemben nyitva hagytam a kertajtót, úgyhogy a kutya kiszabadulhatott és elszaladt valamerre. Ekkor egy idősebb házaspár jött ki a házból, igen felhevült állapotban a kutya elszaladása miatt. Úgy vélttem, hogy nehéz lesz velük ilyen körülmények között beszélgetnem. Mihelyt azonban megmutattam nekik könyveimet, azonnal nagy érdeklődésre találtam. Az asszony két, a férfi pedig egy nagyobb könyvet rendelt meg.

Az egyik nagymisszió héten tapasztalhattam, hogy miként hallgatja meg az Úr az imákat. Szerettem volna 20 márkát áldozni az Úrnak és már néhány nap óta imádkoztam ezen célért. A nagymisszió hét hétfőjén találkoztam három

hölgygel, akik az állomás felé menet elvesztettek egy pénztárcát. Kértek, hogy segítsék nekik a keresésben. Kerékpárommal elrobogtam az általuk mutatott irányban és a pénztárcát ott találtam az úttesten. Nagy volt az öröm és én éppen 20 márka jutalmat kaptam tőlük. Alkalmam volt a hölgyeket meglátogatni és eladtam nekik egy könyvet is ezenfelül. F. J.

Ismerd fel az Urat a kicsiben is.

Ha az Úrért folyó munka eredménye nem következik be emberi kívánság szerint, olykor különös gondolatok támadhatnak az emberben. Önmagával küzd, fárad, megkísérli a könyv tartalmát különböző módon megmagyarázni, hogy az eladást úgy elősegítse. De mily gyakran megtörténik, hogy minden kedvezőtlenül következik be! De az őszinte, szívéből Istennek szolgáló szolga a nehézségeket is türelemmel viseli, az Úr segítségének reményében. Kitaróan jár ajtóról-ajtóra, bekopogtat és megmutatja a dicső igazságot. Rövid idővel ezelőtt azzal a kívánsággal léptem át egy lakás küszöbét, hogy a benne lakókhöz eljuttassam az utolsó üzenetet a nyomtatott belü alakjában. A háziasszony ruhát foltozott, a ház ura pedig pihent. Barátságosan kérdeztem, hogy nem zavarom-e őket és azután megmondtam jövetelem célját. A válasz, mint annyi sokszor, most is az volt: „Nincs pénzünk!“ Mindenfelét beszéltek nekem, úgyhogy az lett a benyomásom, hogy a család valóban szegény. Megkérdeztem, hogy érdeklí-e őket a könyv. „Igen, én szívesen olvasok“ — volt a válasz. „Jó, akkor majd később elhozom önnek a könyvet“ — mondtam én. Egyideig még így folyt a beszélgetés, mikor kinyílt az ajtó és belépett rajta három fiatal ember; a fiú, a leány és egy rokon. Még egyszer megmagyaráztam a könyvet. A leány így szólt: „Nekem nincsen időm, ruhát kell mángorolnom.“ Erre én ezt mondtam: „De hiszen ismét visszajön, ha elvégezte munkáját és akkor majd olvashat.“ A fiú technikus akar lenni és neki pláne nincsen ideje. Magamban imádkoztam. Ekkor megkérdezte a leány, hogy megtarthatná-e azonnal a könyvet. Mindegyik hozzájárult valamivel és az anya, kitől a legkevésbé vártam volna, kifizette nekem a könyv árát. Az én hitem ma már löbbé nem a „Nincs pénzünk“, hanem: Az Úr mindenütt tehet valamit, még ottan is, ahol nincsen pénz. Ezért: Ha sokáig is kell várnod, tarts ki és ne csüggedj el!

Barndt A.

KÜLMISSZIÓ.

E rovatért felelős Minck A.

Kedves testvéreink!

Miután az Úr segítségével szerencsésen megérkeztünk, szeretnénk egynéhány sorral kedves magyarországi testvéreinket üdvözölni és különösképpen a már idáig kapott leveleket és társaslapokat megköszönni.

Éppen most vettem kézhez az orosházi gyülekezet egy ilyen üdvözlését és így gondolom, hogy hosszú útunk befejeztével most már válaszolhatunk.

Az utazáshoz szükséges okmányok beszerzése és az előkészítés egy teljes hónapot vett igénybe és így csak március hó 18-án indultunk Berlinből Moszkva felé. Két és fél nap múlva ott voltunk. Néztük a várost, mivel a vonatunk csak másnap indult. Mindenütt megérzi az ember, hogy a kommunizmus országában él. A vörös csillag és a vörös lobogó hazája! Tovább vitt bennünket a Kaukázus expressz délfelé. Rostownál érintettük az Azowszki-tengert és azután fordultunk kelet felé, míg Petrovszknál a Kaspi-tengert elértük. Órákon keresztül rohant a vonat a tengerpart mentén Bakuig; ez a petroleum városa. Most ellenkező irányban haladtunk Tifliszig, ahol újra egy fél napig vártunk, hogy ezt a vonatot elérjük, mely az orosz-perzsiai határig visz. Mindenütt az állomásokon a kis fiúnk feltűnést keltett szöke hajával. Közel a határhoz egy körülbelül 45–50 emberből álló csoportot láttunk — emberek, kiket a száműzetésbe vittek, — annak jeléül, hogy a kommunizmus országa, mégsem a szabadságnak hazája. Ezt ugyan több mint egyszer éreztük az utunkon. Tiflisztől egyszer mentünk 1½ napig és Djulfában voltunk, a perzsa határnál. Megint vártunk másnap reggelig, hogy átléphessük a határt, melyet délután 4 órakor lezárnak. Egy folyó választja el a két országot és boldogok voltunk, hogy végezetül egy hosszú vámvizsgálat után a hidon átsiethettünk Perzsiába. Oster atyafi várt bennünket automobiljával... még egyszer egy ötperces vámvizsgálat udvarias emberek által és máris szaladtunk felfelé, lefelé, magas hegyek között. Még Oroszországban láttuk az Ararat-hegyet (1. Mózes 8, 4.) Tifliszben pedig a Kura-folyót, melyről azt hiszik, hogy ez a Pison. (1. Mózes 2, 11.)

Kilencnapos utazás után szerencsésen megérkeztünk Täbrisbe és azóta már egy kicsit rendbehoztuk háztartásunkat is.

Érdekes megfigyeléseket tettünk. Itt nincsen magyar búzakenyér, hanem világosbarna, papírvékony és körülbelül 50 cm átmérőjű „kenyér... Midőn először láttuk, egy kis fiú hóna alatt vitt egy néhány darabot és mi csomagoló-papírra gondoltunk. Az íze pedig egész jó, különösképpen, ha friss. Van még más kenyér is, csupa kis karika, 1 cm vastag és mindig van benne egy kis homok.

A török nyelvről még nem tudunk sokat, mivel más dolgokkal voltunk elfoglalva, de találunk jó ismerősöket:

balta = balta,
kapu = kapu,
kicsik = kicsi,
alma = alma.

A különbség csak abban áll, hogy nem az első szótagot, hanem a másodikat kell hangsúlyozni.

Tartottam egynéhány előadást német és angol nyelven, fordítással. Magyarokra még nem akadtam, pedig megismertem volna, mint egy pár héttel ezelőtt Hamburgban, ahol részóltam egy úrra: Ugye, ön magyar! és ő felelt: Igen! De remélem, hogy még hasznát vehetem a magyar nyelvnek. Máskülönb a nyelveknek nagy szerepük van; beszélnek itt perzsául, törökül, örményül, kurdul, németül, angolul és franciául. Mi a török nyelvet fogjuk először megtanulni és később a perzsa nyelvet. Így remélem, hogy elég lesz a mohamedán népet elérni. Perzsia lakosságának 99%-a mohamedán, csak 1% keresztény: örmények és a missziókhoz tartozók.

Az itteni fiatalság sokszor 3, 4, 5 nyelven beszél és igen — élénk. Előadásaink alatt köveket dobnak kápolnánk tetéjére, mely plébából áll és ez igazi mennydörgést okoz. Reméljük azonban, hogy az Úrszívüket megtéríti, ahogyan ő Saulust is meg tudta téríteni.

Az Úr áldása legyen veletek!

Szeretettel üdvözöljük kedves magyarországi testvéreinket.

Testvérték az Urban
Tulaszewsky K. és neje.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla
Kiadja

H. N. Adventisták Misszió-Társulata
Magyarországi Unió

Egyes szám ára 50 fillér.

VALLÁSOS IRATOK NEMZETKÖZI KIADÓHIVATALA, BUDAPEST